

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Y. Z.**, nar. 24. 10. 1989, zast. JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou se sídlem Nuselská 499/132, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, č. j. OAM-584/ZA-ZA11-VL11-2019, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2021, č. j. 2 Az 1/2020 - 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti 3400 Kč k rukám jeho zástupkyně JUDr. Anity Pešulové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím rozhodl o zastavení řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť se jedná o nepřipustnou opakovanou žádost dle § 10a písm. e) téhož zákona.

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobu, které Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 29. 7. 2021, č. j. 2 Az 1/2020 - 43 (dále jen „napadený rozsudek“), vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný v odůvodnění nevysvětlil, jak dospěl k závěru, že od rozhodnutí o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo v zemi původu žalobce k podstatné změně z hlediska obecné bezpečnostní a politické situace. Z rozhodnutí nelze zjistit, z jakých podkladů a skutečností žalovaný při této úvaze vyšel.

II. Kasační stížnost žalovaného a vyjádření žalobce

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen stěžovatel) kasační stížnost. Má za to, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, naopak je založeno na dostatečných podkladech. Stěžovatel považuje opětovné hodnocení bezpečnostní situace na Ukrajině za zcela formalistické, neboť žalobcem uváděné důvody nemají nic společného s bezpečnostní situací na Ukrajině.

[4] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že tato není důvodná, neboť městský soud věc posoudil v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu týkající se požadavků kladených na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů (např. rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73). Pokud stěžovatel neuvedl, jaký skutkový základ vzal za zjištěný a jak jej následně hodnotil, je třeba na takové rozhodnutí pohlížet jako na nepřezkoumatelné (rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 14/2014 - 80).

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je přípustná, avšak nepřijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. ve znění zákona č. 77/2021 Sb., *jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost*. Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. Jejich závěry netřeba opakovat.

[9] K přezkoumatelnosti správních rozhodnutí ve věcech azylu existuje bohatá a stálá judikatura, na niž postačí jen odkázat. V rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19, se uvádí: „Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (Zdůraznění doplněno.)

[10] K náležitostem odůvodnění správních rozhodnutí se Nejvyšší správní soud již mnohokrát vyslovil ve své judikatuře. Poukázat lze např. na rozsudek ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91, v němž NSS konstatoval, že *„obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, dále jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí.“* V rozsudku ze dne 30. 7. 2013, č. j. 4 As 76/2013 - 21, bod 18, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že *„podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,*

pokračování

musí správní orgán v odůvodnění uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Smyslem a účelem odůvodnění je ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli (srov. nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 1997, sp. zn. III. ÚS 271/96, č. 24/1997 Sb. ÚS).“

[11] Závěr městského soudu, že stěžovatel je povinen řádně odůvodnit svůj závěr, že v zemi původu žalobce nedošlo od doby rozhodování o předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu k zásadní změně v politické a bezpečnostní situaci relevantní pro posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, je tedy zcela v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto nepřistoupil k meritornímu posouzení kasační stížnosti a podle § 104a odst. 1 s. ř. s. ji odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce naopak ve věci měl úspěch, proto má právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v plné výši. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátkou, která učinila jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za výše uvedený úkon tak náleží žalobci náhrada odměny jeho zástupkyně ve výši 3100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a náhrada hotových výdajů ve výši režijního paušálu 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 3400 Kč. Soud stanovil stěžovateli přiměřenou lhůtu k zaplacení náhrady nákladů řízení žalobci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. prosince 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu